

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

HANS JÜRGEN PETER LOUVEN BAŞVURUSU
(Başvuru Numarası: 2020/21147)

Karar Tarihi: 24/10/2024

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Basri BAĞCI

Başvuru Numarası : 2020/21147
Karar Tarihi : 24/10/2024
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR

Raportör: Çağlar ÖNCEL

Başvurucu : Hans Jürgen Peter LOUVEN

Vekili: Av. Cüneyt Erkmen ÖZBAYIR

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; yabancı uyruklu başvuru hakkında N-82 tahdit kodu uygulanması sonucunda geçici ikamet izninin uzatılması talebinin reddedilmesinin aile hayatına saygı, mülkiyet ve adil yargılanma hakkı ile din özgürlüğünü ihlal ettiği iddialarına ilişkindir.

2. Alman vatandaşı olan başvuru, 1994 yılından itibaren eşi ve çocuğu ile mevzuatın öngördüğü sürelerle ikamet iznini uzatarak ülkemizde yaşamaktadır. Başvurucunun 31/7/2019 tarihinde *turizm amaçlı iki yıl süreli kısa dönem ikamet izin talebinde* bulunması üzerine Muğla Valiliği İl Göç İdaresi Müdürlüğü (Göç İdaresi) söz konusu talebin reddine karar vermiştir.

3. Başvuru 27/8/2019 tarihinde Muğla 1. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) iptal davası açmıştır. Dava dilekçesinde; Göç İdaresinin ret kararının *diğer nedenler* adı altında muğlak bir sebebe dayandığını belirten başvuru, ülkemizde kültürel ve turistik alanda faaliyetler yürüttüğünü, kızının Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi mezunu olup hâlen adı geçen üniversitede yüksek lisansa devam ettiğini beyan etmiştir. Başvuru; keyfi ve dayanaksız olan ret işleminin iptal edilmemesi durumunda ailesinin parçalanacağını, sosyal güvencelerini kendisi üzerinden sağlayan ailesinin mağdur olacağını belirtmiştir. Davalı Göç İdaresinin cevap dilekçesinde; Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT) Müsteşarlığının 25/2/2019 tarihli yazısı gereğince başvurunun misyonerlik faaliyeti yapmak suretiyle millî güvenlik aleyhinde faaliyette bulunması nedeniyle N-82 tahdit kodu uyarınca kendisine yeniden ikamet izni verilmediği bildirilmiştir.

4. Mahkeme 4/2/2020 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; istihbarat birimlerince millî güvenlik aleyhine faaliyette bulunduğu yönünde tespit yapılan ve dolayısıyla kamu düzeni ve kamu güvenliği açısından sakınca teşkil eden başvurunun ikamet izni uzatma başvurusunun reddine ilişkin dava konusu işlemin hukuka uygun olduğu belirtilmiştir. Başvuru, istinaf talebinde bulunmuştur. İstinaf dilekçesinde; hangi somut eyleminin millî güvenlik aleyhinde faaliyet olarak nitelendirildiğinin anlaşılamadığını ifade eden başvuru, soyut ve dayanaksız olan işlemin iptal edilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. İzmir Bölge İdare Mahkemesi 6. İdare Dava Dairesi 12/6/2020 tarihinde Mahkemenin kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle istinaf talebinin reddine kesin olarak karar vermiştir.

5. Başvuru, nihai hükmü 19/6/2020 tarihinde öğrendikten sonra 17/7/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

6. Başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Aile Hayatına Saygı Hakkı Yönünden

7. Başvurucu; uzun yıllardır ülkemizde bulunduğunu, çeşitli turizm şirketlerinde çalışarak 2017 yılında emekli olduğunu beyan etmiştir. İkamet izninin uzatılmamasına ilişkin işlemin yalnızca kendisini kapsamı nedeniyle aile birliğinin bozulacağını belirten başvurucu, MİT raporunun içeriğinden haberdar olmamakla birlikte gizli izleme tekniklerinin kullanılmış olması hâlinde bu işlemlerin denetime tabî tutulmamasının hukuka aykırı olduğunu vurgulayarak özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

8. Bakanlık görüşünde; bireysel başvuruya konu olayın yaşandığı tarihte, başvurunun Türkiye'de yaşamasını zorunlu kılan güçlü ailevi bağlara sahip olduğuna dair detaylı bir bilgiye yer verilmediği bildirilmiştir. Görüşte ayrıca devletin kamu düzenini ve millî güvenliği korumak üzere, yabancıların ülkeye girişini ve ikamet etmesini denetleme konusundaki takdir yetkisi kapsamında başvurunun oturum izni süresinin uzatılması talebinin reddi işleminde, başvurunun aile ve özel hayatı ile kamusal menfaat arasında adil bir denge kurulduğu belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında bireysel başvuru formundaki beyanlarını yinelemiştir.

9. Başvuru, aile hayatına saygı hakkı kapsamında incelenmiştir.

10. Başvurucunun ailesi ile uzun yıllar Türkiye'de yaşamasına rağmen ikamet izni verilmemesine ilişkin ihlal iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşıldığından aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

11. Anayasa'da yabancıların ülkeye girişleri, ülkede ikamet edişleri ve ülkeden çıkarılmalarına ilişkin konularda herhangi bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Uluslararası hukukta da kabul edildiği üzere bu husus, devletin egemenlik yetkisi kapsamında kalmaktadır. Dolayısıyla devletin yabancıları ülkeye kabul etme veya ülkede ikamet etmelerine izin verme bakımından takdir yetkisinin bulunduğu kuşkusuzdur. Ancak anılan işlemlerin Anayasa'da güvence altına alınan temel hak ve özgürlüklere müdahale oluşturması hâlinde bireysel başvuruya konu edilebilmesi mümkündür (*Demet Hussen Najem*, B. No: 2019/438, 27/7/2022, §18; *A.A. ve A.A. [GK]*, B. No: 2015/3941, 1/3/2017, § 54).

12. Aile hayatına saygı hakkı kapsamında devlet için söz konusu olan yükümlülük, sadece belirtilen hakka keyfi surette müdahaleden kaçınmakla sınırlı olmayıp öncelikli olan bu negatif yükümlülüğe ek olarak aile hayatına etkili bir biçimde saygının sağlanması bağlamında pozitif yükümlülükleri de içermektedir. Bu alandaki pozitif yükümlülükler hem bireylerin haklarını koruyan düzenleyici yargısal bir çerçeve oluşturulmasını hem de fiilen hayata geçirilecek uygun tedbirlerin alınmasını içermektedir benzer yönde değerlendirmeler için bkz. *Şükran İrge*, B. No: 2016/8660, 7/11/2019, § 31, 32) .

13. Anılan pozitif yükümlülük kapsamında, ikamet izni talep ettiği ülke ile fiili, gerçek bir yakınlığa dayalı ailesel bağını ortaya koyan bireye kamusal makamların ikamet izni

verilmemesi yönündeki takdirine karşı etkili bir karşı çıkma imkânı tanınması gerekir. Aksi hâlde iddiasını delillendirme konusunda devlete göre daha kısıtlı imkânlarla sahip olan yabancıya gerçek anlamda bir koruma sağlanabildiğinden bahsetmek mümkün olmayacaktır (benzer yönde değerlendirmeler için bkz. (*Demet Hussen Najem*, § 24; *A.A. ve A.A.*, § 60)).

14. Somut olayda Alman vatandaşı olan başvurucunun 1994 yılından bu yana yine aynı ülke vatandaşı olan eşi ve kızıyla uzatılan ikamet izinleri kapsamında Türkiye’de bulunduğu ve ülkemizde özel şirketlerde çalışarak emekli olduğu anlaşılmıştır. Başvurucunun, Anayasa’nın 20. maddesi kapsamında *mevcut aile hayatının* olduğu açıktır. Bu durumda başvuru hakkındaki ikamet izninin uzatılmamasına dair işlemin aile hayatına saygı hakkına müdahale teşkil ettiği kanaatine varılmıştır.

15. Hakkındaki ikamet izni verilmemesi kararı nedeniyle başvurucunun aile hayatına saygı hakkına yönelik müdahalenin kanuniliği, meşru amacı, demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluğu ve ölçülülüğünün denetiminde gözetilmesi gereken genel ilkeler Anayasa Mahkemesince birçok kararda ayrıntılı olarak açıklanmıştır (benzer yöndeki kararlar için bkz. *Gulnura Toktomambetova*, B. No: 2018/29906, 15/3/2022, §§ 62, 63; *Demet Hussen Najem*, B. No: 2019/438, 27/7/2022, §§ 41, 42; *A.A.A.*, §§ 48-53).

16. Somut olayda hakkındaki ikamet izni verilmemesi kararına ilişkin uygulama nedeniyle başvurucunun aile hayatına yönelik müdahalenin 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu hükümlerine dayandığı anlaşılmıştır. Düzenlemenin kanunilik ölçütünü karşıladığı ve millî güvenliğin sağlanmasına yönelik meşru amacının bulunduğu açıktır. Bu belirlemenin ardından müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığı yönünden inceleme yapılacaktır.

17. Anayasa Mahkemesi, yurda giriş yasağı veya ikamet izni verilmemesi kararı nedeniyle aile hayatına saygı hakkına yapılan müdahalenin demokratik toplum düzeninde gerekli olup olmadığına ilişkin kriterleri *A.G.* (B.No: 2018/6143, 16/12/2020) ve *A.A.A.* kararında belirlemiştir. Buna göre devletin egemenliğinden kaynaklanan yabancıların ülkeye girişi ve ikametini denetleme yetkisi bu konuyla ilgili konulmuş kanun hükümlerine aykırı davranışlara caydırıcı yaptırımlar kapsamında kamu düzeni ve millî güvenlik yönünden tehlikeli olduğu tespit edilen yabancıların sınır dışı edilmesi mümkündür. Bununla birlikte sınır dışı edilen yabancının ülkede güçlü ailevi bağlarla sahip olduğu durumlarda aile hayatı ile sınır dışı veya ülkeye girişin yasaklanması kararı bağlamında gözetilen kamusal menfaat arasında adil bir denge kurulması gerekmektedir. Bir yabancının terörist faaliyetlerle ilgili olarak ve millî güvenliğin korunması amacıyla sınır dışı edilmesinde veya ülkeye girişinin yasaklanmasında kamu makamlarının mutlaka somut olayın koşulları içinde kişinin millî güvenliği tehlikeye atacak nitelikteki faaliyetlerde bulunduğu dair yeterli ve ciddi bilgileri yargı mercilerine sunması gerekir. Yargı mercilerince de kamu makamlarınca müdahale ile ilgili olarak ileri sürülen sebepleri inceleyerek konuyla ilgili beyanların neden kabul edildiği veya reddedildiğine dair gerekçelerini kararlarında göstermeleri zorunludur (*A.G.*, §§ 50-54; *A.A.A.*, §§ 50-57).

18. Buna göre somut olayda başvuru hakkındaki *millî güvenlik aleyhine faaliyet* tahdit kaydının gerekçesi başvurucunun misyonerlik faaliyetlerinde bulunduğu ile ilişkin tespiti dayanmaktadır. Başvurucu istihbari faaliyetlerin denetime tabi tutulması gerektiğini, millî güvenliğe aykırı olduğu belirtilen fiillerinin somut olarak ortaya konulmadığını ileri sürmektedir.

19. Devletin egemenlik yetkisi kapsamında millî güvenliğe veya kamu düzenine

aykırı faaliyetleri olduğu değerlendirilen oluşumların etkisizleştirilmesi amacıyla adli ve istihbari faaliyetlerde bulunabileceği açıktır. Söz konusu istihbari faaliyetlerin ayrıntıları konusunda bilgi paylaşımı yapılması faaliyetlerin amacıyla çelişecek sonuçlara yol açabilir. Nitekim somut olayda da başvuru hakkında MİT tarafından yapılan araştırmalarda başvurunun misyonerlik faaliyeti yürütmesi nedeniyle millî güvenlik için tehdit oluşturduğu belirlenmiş ve ikamet izninin uzatılmasının önüne geçilmesi için tahdit kaydı konulmuştur.

20. Öte yandan mesleki anlamda ülkemizde aktif bir bağı bulunmayan başvuru, söz konusu işlem nedeniyle aile bütünlüğünün bozulacağını ileri sürmüştü de somut olayda başvuru hakkında verilmiş bir sınır dışı kararının olmadığı, öte yandan olası bir sınır dışı işlemine karşı başvurunun dava açma hakkının bulunduğu değerlendirilmiştir. Bununla birlikte başvurunun kızının üniversite mezunu bir yetişkin olduğu gibi eşinin ülkemizde herhangi bir işte çalıştığına dair bilgi bulunmadığı anlaşılmıştır. Bu itibarla somut olayda başvurunun ikamet izninin uzatılmaması kararı ile ilgili idari ve yargısal kararlarda yer verilen gerekçelerin aile hayatına saygı hakkı bağlamında yeterli olduğu, kamu düzeni ve güvenliğinin korunması hususundaki kamusal menfaat ile başvurunun aile hayatına saygı hakkı arasında bir dengeleme yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Nodıra Mustafayeva*, B.No: 2020/6545, 7/3/2024, §§ 33-34).

21. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan aile hayatına saygı hakkının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

B. Din Özgürlüğü Yönünden

22. Başvuru, geçici ikamet izninin uzatılması talebinin reddi nedeniyle açtığı davada karar veren Mahkeme tarafından ilgili işlemlerin sebebinin misyonerlik faaliyetinde bulunması olduğunun açıkça belirtildiğini ifade etmiştir. Başvuru, hiçbir zaman misyonerlik faaliyeti gerçekleştirmediğini ya da hakkında bununla veya başka bir suçla ilgili soruşturma ya da kovuşturma başlatılmadığını belirtmiştir. Mahkemenin ret kararına dayanak teşkil eden MİT raporunun içeriğini bilmemekle birlikte Protestan Kiliseler Derneği tarafından Antalya'da gerçekleştirilen bir konferansa katılması nedeniyle anılan sonuca ulaşıldığı kanaatinde olduğunu ifade eden başvuru, din özgürlüğünün ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

23. Anayasa'nın 24. maddesinde öngörülen din özgürlüğü, kişinin herhangi bir inanca sahip olması veya olmamasını, inancını serbestçe değiştirebilmesini, inancını açıklamaya zorlanamamasını, bunlardan dolayı kınanamamasını ve baskı altına alınamamasını güvence altına alarak din özgürlüğünün içsel alanını, aynı şekilde, öğretim, uygulama, tek başına veya topluca ibadet ve ayin yapmak suretiyle dinini veya inancını açığa vurma hakkı ile de din özgürlüğünün dışsal alanını tanıyıp koruma altına almıştır (*Tuğba Arslan [GK]*, B. No: 2014/256, 25/6/2014, § 57).

24. Kamu otoriteleri, içerisinde başvurunun misyonerlik faaliyetleriyle ilgisinden bahsedilen ayrıca başvurunun ülkemizdeki kamu düzeni ve güvenliği yönünden sakıncalı olabileceğinin değerlendirildiği MİT raporu doğrultusunda, başvuru hakkında ülkeye girişlerinin ön izne bağlanması anlamına gelen N-82 tahdit kodunu uygulamıştır.

25. Misyonerlik adı altında gerçekleştirilen faaliyetlere kamu düzenini, güvenliğini, başkalarının hak ve özgürlüklerini ya da dengelemede daha ağır basacak diğer bazı değerleri tehlikeye sokması hâlinde orantılı şekilde müdahale edilmesi mümkündür.

26. Anayasa vatandaşlara ülkeye giriş ve ülkeden çıkarılma konusunda mutlak bir

hak vermişken yabancılar farklı bir rejime tabi tutulmuştur. Uluslararası hukukta da kabul edildiği üzere bu husus, devletin egemenlik yetkisi kapsamında kalmaktadır. Dolayısıyla devletin yabancıları ülkeye kabul etmekte veya sınır dışı etmekte takdir yetkisinin bulunduğu da kuşkusuzdur. (A.A. ve A.A. [GK], B. No: 2015/3941, 1/3/2017, § 54).

27. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun olan başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda başvurunun ihlal iddialarını temellendiremediği, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (Hikmet Balabanoglu, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

28. Somut olayda göç ve sınır kontrolleri ile ilgili olarak, kamu otoritelerinin geniş takdir yetkisi çerçevesinde ülkemizde kamu düzeni ve güvenliğini tehlikeye soktuğu değerlendirilen başvuru hakkında ülkeye girişinin ön izne bağlanması anlamına gelen N-82 tahdit kodu uygulanması ve ikamet izninin uzatılmaması şeklindeki işlemlerin başvurunun din özgürlüğünün dışsal alanına bir müdahale teşkil etmediği sonucuna varılmıştır. Nitekim hakkında sınır dışı kararı bulunmayan başvurunun dinî inancını yerine getirmede bir engelle karşılaştığına dair bir iddiasının da mevcut olmadığı anlaşılmıştır (aynı yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Amanda Jolyn Krause ve diğerleri* [GK], B. No: 2019/40761, 15/2/2024 § 43).

29. Açıklanan gerekçelerle başvurunun din özgürlüğüne yönelik bir müdahalenin bulunmadığı açık olduğundan başvurunun bu kısmının, *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

Engin YILDIRIM ve Kenan YAŞAR bu sonuca katılmamışlardır.

C. Adil Yargılanma Hakkı Yönünden

30. Başvurucu, yargılama sırasında dosyadaki tüm bilgi ve belgelere erişemediğini, hakkında düzenlenen MİT raporunun içeriğinden haberdar olmaması nedeniyle kendisinin savunma hakkından mahrum edildiğini belirtmiştir. Başvurucu ayrıca yargılamanın duruşmalı şekilde yapılmasına ilişkin talebinin cevapsız bırakıldığını, Mahkemenin gerekçesiz şekilde karar verdiğini beyan ederek adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

31. Anayasa Mahkemesi daha önce verdiği birçok kararda; adil yargılanmaya ilişkin hak ve ilkelerin, medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyuşmazlıkların ya da bir suç isnadının esasının karara bağlanması esnasında geçerli olduğunu belirterek hakkın kapsamının bu konularla sınırlandırıldığını kabul etmiştir (*Onurhan Solmaz*, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 23; *Nihat Akbulak* [GK], B. No: 2015/10131, 7/6/2018, § 35; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, § 44). Dolayısıyla adil yargılanma hakkının ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilmek için, başvurunun ya medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili bir uyuşmazlığın tarafı olması ya da başvurucuya yönelik bir suç isnadı hakkında karar verilmiş olması gerektiği anlaşılmaktadır.

32. Başvurucu hakkında N-82 tahdit kodu uygulanmasının medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili bir uyuşmazlık veya bir suç isnadı niteliğinde olmadığı görülmektedir. Bu durumda başvurunun adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddiasının konusu, Anayasa'da güvence altına alınmış ve Sözleşme kapsamında olan temel hak ve özgürlüklerin

koruma alanı dışında kaldığından başvurunun *konu bakımından yetkisizlik* gerekçesiyle kabul edilemez bulunması gerekir.

Engin YILDIRIM bu sonuca katılmamıştır.

D. Mülkiyet Hakkı Yönünden

33. Başvurucu, ülkemizde ikamet etmesine izin verilmemesi nedeniyle taşınmaz mallarını kullanmasının engellendiğini belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

34. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun olan başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda başvurunun ihlal iddialarını temellendiremediği, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Hikmet Balabanoğlu*, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

35. Başvurucu, ikamet izninin devam etmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş ise de başvurunun söz konusu taşınmazları fiilen kullanamayacak olmasının mülkiyet hakkı kapsamındaki tasarruf imkanlarından da mahrum kalacağı sonucunu doğurmayacağı açıktır. Bu nedenle kamu makamlarınca başvurunun anılan hakkını kullanmasının engellenmesine yönelik ölçüsüz bir müdahalede bulunulmadığı değerlendirilmiştir.

36. Açıklanan gerekçelerle başvurunun mülkiyet hakkına yönelik bir müdahalenin bulunmadığı açık olduğundan başvurunun bu kısmının, *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

III. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA OYBİRLİĞİYLE,

2. Din özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA Engin YILDIRIM ve Kenan YAŞAR'ın karşı oyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3. Adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA Engin YILDIRIM'ın karşı oyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

4. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA OYBİRLİĞİYLE,

B. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan aile hayatına saygı hakkının İHLAL EDİLMEDİĞİNE OYBİRLİĞİYLE,

Başvuru Numarası : 2020/21147

Karar Tarihi : 24/10/2024

C. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA,

D. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 24/10/2024 tarihinde karar verildi.

KARŞIOY GEREKÇESİ

Amanda Jolyn Krause ve Diğerleri Başvurusunda (B. No: 2019/40761) belirttiğim gerekçelerle başvurunun kabul edilebilir olduğuna ve başvurunun din ve vicdan özgürlüğü ile adil yargılanma hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaştığımdan çoğunluk kararına katılmadım.

Üye
Engin YILDIRIM

KARŞIOY GEREKÇESİ

1. Başvurucu, yabancı uyruklu olup Göç İdaresi Başkanlığı tarafından hakkında N-82 tahdit kodu uygulanması nedeniyle geçici ikamet izninin uzatılması talebinin reddedilmesinin aile hayatına saygı, mülkiyet ve adil yargılanma hakkı ile din özgürlüğünü ihlal ettiğini ileri sürerek bireysel başvuruda bulunmuştur.

2. Mahkememizin çoğunluğu başvurunun mülkiyet ve adil yargılanma hakkı ile din özgürlüğünün KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA, aile hayatına saygı hakkının ise kabul edilebilir olmakla beraber İHLAL EDİLMEDİĞİNE karar vermiştir.

3. Mahkememizin daha önceki *Amanda Jolyn Krause ve diğerleri [GK], B. No: 2019/40761, 15/2/2024* kararında yazmış olduğum karşı oyda belirttiğim gerekçelerle başvurunun söz konusu haklarının ihlal edildiği kanaati ile çoğunluk kararına iştirak edilmemiştir.

Üye
Kenan YAŞAR

Başvuru Numarası : 2020/21147
Karar Tarihi : 24/10/2024